

Στά Ίχνη τῶν Ἁγίων

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος (23 Φεβρουαρίου)

Πρὶν ξεκινήσουμε τὸ μάθημα, δείχνουμε στὰ παιδιά τὴ φωτογραφία τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, πού εἶναι ἀναγκαῖο νά ὑπάρχει στὸν χῶρο τοῦ Κατηχητικοῦ, κι ἀφήνουμε τὰ παιδιά νά τὸν συστήσουν σέ κείνα πού ἐνδεχομένως δέν τὸν γνωρίζουν.

Ὁ **ἐπίσκοπος**, παιδιά, ἔχει δώσει ὅλη τὴ ζωὴ του στὸν Χριστό καί στὴν Ἐκκλησία. Οἰκογένειά του εἴμαστε ἐμεῖς, ὅλοι οἱ πιστοὶ πού ἀνήκουν στὴν ἐπισκοπὴ του. Γιά τὸ δικό μας τὸ καλὸ φροντίζει καί προσεύχεται, γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς τὸν ἀγαποῦμε καί δέν πρέπει νά τὸν ξεχνοῦμε σὲς προσευχές μας.

Ὀνομάζεται καί **ποιμενάρχης**, γιατί σ' αὐτὸν ἀνέθεσε ὁ Χριστὸς τὴν ποίμνη τῆς Ἐκκλησίας του. Ὅπως ὁ καλὸς βοσκὸς νοιάζεται γιὰ τὸ κοπάδι πού φυλάγει, ἔτσι καί ὁ ποιμενάρχης ἀγρυπνεῖ μὲ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι πρόσωπο πολὺ σεβαστό, γιατί ἀκριβῶς βρίσκεται **στή θέση τοῦ Χριστοῦ**, εἶναι **διάδοχος τῶν ἀποστόλων** Του! Γι' αὐτὸ καί τὸν προσφωνοῦμε **Σεβασμιώτατο**. Εἶναι τιμὴ καί ξεχωριστὴ χαρὰ νά μᾶς ἐπισκέπεται στὸν ναὸ μας καί νά μᾶς δίνει τὴν πατρικὴ του εὐχή.

Στήν ιστορία πού θά σᾶς διηγηθῶ σήμερα πρωταγωνιστεῖ ἕνας σεβάσμιος ἅγιος ἐπίσκοπος. Εἶναι ἀπό τούς πρώτους στήν **ιερή ἀλυσίδα** τῶν ἐπισκόπων, πού **ξεκινᾷ ἀπό τούς ἀποστόλους** καί φτάνει **μέχρι τούς σύγχρονους ἐπισκόπους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.**

Πολύκαρπος τό ὄνομά του, **ἐπίσκοπος Σμύρνης.** Ἦταν **μαθητής τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη.** Στά χρόνια του ξέσπασε **διωγμός** κατά τῶν χριστιανῶν. Αὐστηρό τό ρωμαϊκό διάταγμα: **Νά λατρεύουν ὅλοι τόν Καίσαρα, ἕναν ἄνθρωπο, σάν θεό!** Ὅποιος ἀρνηθεῖ θά ὀδηγηθεῖ στή φωτιά, στά βασανιστήρια, στόν θάνατο! Κάποιοι χριστιανοί δειλιάζουν. Γιά νά μή χάσουν τή ζωή τους, συμμετέχουν στή λατρεία τοῦ Καίσαρα. Μά οἱ περισσότεροι ἀντιστέκονται. Οἱ διῶκτες βάζουν στόχο τους νά συλλάβουν τόν ἐπίσκοπο Σμύρνης Πολύκαρπο. Ἄν αὐτός ὑποκύψει, σκέφτονται, θά λυγίσουν τότε εὐκολότερα καί οἱ ἄλλοι χριστιανοί.

Ὁ Πολύκαρπος, λοιπόν, καταζητεῖται. Τό ἔμαθε, ἀλλά δέν ταραχτήκε. Δέν θέλησε νά φύγει γιά νά σωθεῖ. Μέ δυσκολία κατάφεραν οἱ χριστιανοί νά τόν πείσουν νά ἐγκατασταθεῖ τουλάχιστον λίγο ἔξω ἀπό τήν πόλη. Κάποιος ὅμως πρόδωσε τό κρησφύγετο. Καταφτάνουν σέ λίγο οἱ στρατιῶτες.

- Τόν Πολύκαρπο ζητῶ, λέει ὁ ἐκατόνταρχος.

Μ' ἕνα πρόσωπο φωτεινό κατεβαίνει τίς σκάλες ὁ γέροντας Πολύκαρπος. Ἦταν τότε **86 ἐτῶν.**

- Θά ῥθῶ μαζί σας, τούς λέει ἀτάραχος. Μόνο, ἀπευθύνεται τώρα στούς μαθητές του, βάλτε τους κάτι νά φᾶνε, γιατί εἶναι κουρασμένοι οἱ στρατιῶτες.

Οἱ στρατιῶτες τόν κοιτοῦν μέ ἀπορία. Τί ἄνθρωπος εἶναι αὐτός; Ἦρθαν νά τόν συλλάβουν καί θέλει νά τούς φιλοξενήσει; Δέχονται, ωστόσο, τήν πρότασή του. Κάθονται λίγο νά ξεκουραστοῦν καί νά φᾶνε. Ὁ Πολύκαρπος ζητᾷ τήν ἄδειά τους:

- Ὅση ὥρα τρῶτε, θά μπορούσα νά τακτοποιήσω τίς ἐκκρεμότητές μου;

Δέν τοῦ τό ἀπαγορεύουν. Κι ὁ Πολύκαρπος ἀποσύρεται νά κάνει τήν προσευχή του. Προσεύχεται μέ ἀγωνία γιά τό ποιμνιό του, γιά τούς χριστιανούς πού κινδυνεύουν, γιά τούς διώκτες του, γιά ὅλο τόν κόσμο.

Ὅταν τελείωσε τήν προσευχή του, παραδόθηκε στά χέρια τῶν στρατιωτῶν. Τό πρόσωπό του ἦταν τόσο λαμπερό, πού οἱ στρατιῶτες θαμπώθηκαν. Μετάνιωσαν πού ἤρθαν νά συλλάβουν ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο. Ἐπρεπε ὅμως νά ἐκτελέσουν τήν ἐντολή πού πῆραν.

Ὁ ἐπίσκοπος Πολύκαρπος ὀδηγεῖται στό στάδιο, μπροστά στόν ἀνθύπατο. Ἐκεῖνος προσπαθεῖ πρῶτα νά τόν καλοπιάσει:

- Λυπήσου, γέροντα, τά χρόνια σου! Ἀρνήσου τόν Χριστό, κι ἐγώ σ' ἐλευθερώσω!

- **Ὅγδόντα ἔξι χρόνια Τόν ὑπηρετῶ καί σέ τίποτε δέν μέ ἀδίκησε. Πῶς μπορῶ νά ἀρνηθῶ τόν Βασιλιά μου καί Σωτήρα μου; ἀπαντᾷ ὁ λευκασμένος ἐπίσκοπος.**

- Θά σέ ρίξω στά θηρία, ἂν δέν ἀλλάξεις γνώμη!

Κρατῆστε, παιδιά, τή σοφή ἀπάντηση πού δίνει τώρα ὁ ἅγιος Πολύκαρπος:

- **Μετανοεῖ κι ἀλλάζει γνώμη κάποιος, μόνο γιά νά πάει ἀπό τήν πλάνη στήν ἀλήθεια. Ἀδύνατο ν' ἀφήσω τό καλύτερο, πού εἶναι ὁ Χριστός, γιά νά διαλέξω κάτι ἀσύγκριτα κατώτερο, δηλαδή τή λατρεία ἐνός ἀνθρώπου!**

- Θά σέ ρίξω στή φωτιά, ἂν δέν λογαριάζεις τά θηρία!

- Μά γιατί ἀργοπορεῖς; Κάνε ὅ,τι θέλεις!

Καί πραγματικά, τόν ρίχνουν στή φωτιά. Ὅμως, τί θέαμα εἶναι αὐτό πού ἀντικρίζουν! **Ἡ φωτιά τόν σεβάστηκε!** Κάνει μία καμάρα καί τόν ἀφήνει ἀνέγγιχτο! Μέ ζήφος, τελικά, θανάτωσαν τόν γέροντα ἐπίσκοπο, πού τόν στεφάνωσε ὁ Χριστός μέ τό ἀμαράντινο στεφάνι τῆς αἰώνιας δόξας. Τή μνήμη του τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας στίς **23 Φεβρουαρίου.**

Σεβασμός στους ιερείς

Ύακόμη κι ή φωτιά σεβάρστηκε τόν έπίσκοπο! Κάθε έπίσκοπος, παιδιά, αλλά και κάθε ιερέας είναι πρόσωπο πολύ σεβαστό. Ο **άγιος Κοσμάς ό Αϊτωλός** έλεγε: «Αν συναντήσω έναν παπά και έναν άγγελο, πρώτα θά χαιρετήσω τόν παπά, **θά άσπαστώ τό άγιασμένο του χέρι** και έπειτα τόν άγγελο». Γιατί άραγε; Σκεφήκατε ποτέ, παιδιά, **πόσα χρωστούμε στους ιερείς;** Άν αφήσουμε τή σκέψη μας νά περιδιαβεί τά χρόνια τής ζωής μας, θά διαπιστώσουμε τή μεγάλη και πολύτιμη προσφορά τους. *(Μοιράζουμε τό φυλλάδιο ή δείχνουμε τήν αντίστοιχη προβολή).*

* Όταν άκόμη ήμασταν μόλις **40 ήμερών**, ό **ιερέας μās πήρε στην άγκαλιά του** και μās έβαλε για πρώτη φορά μέσα στον ναό. Άπό τότε και **μέχρι τήν ώρα πού θά φύγουμε άπ' αυτόν τόν κόσμο**, σε κάθε χαρά και λύπη μας, είναι δίπλα μας.

* Ένας ιερέας μās **βάπτισε** και γίναμε παιδιά του Θεού.

* Άπό τό χέρι του ιερέα **κοινωνούμε** τό Σώμα και τό Αίμα του Χριστού.

* Στους ιερείς δίνει ό Θεός τό δικαίωμα νά συγχωρούν τίς άμαρτίες μας μέ τό **Μυστήριο τής Έξομολόγησης**.

* Κι αν έχουμε κάποιο σοβαρό πρόβλημα ύγείας, καλούμε τόν ιερέα στό σπίτι μας νά τελέσει τό **Μυστήριο του ιερού Εύχελαίου**, πού γίνεται για τή θεραπεία ψυχής και σώματος.

* Επίσης, στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς έρχεται στό σχολείο μας νά τελέσει τόν **Άγιασμό**, για νά είναι εύλογημένη ή χρονιά και νά έχουμε όλοι, δάσκαλοι και μαθητές, τόν φωτισμό του Θεού.

* Ο ιερέας τελεί και τόν **Γάμο**, στεφανώνει και εύλογεί τό νέο ζευγάρι.

* Και τά **συσσίτια** στίς ένορίες μας οι ιερείς τά οργανώνουν. Μέ πατρική στοργή φροντίζουν νά μή λείπει άπό κανέναν τό φαγητό.

* Ἀλλά καί τήν ψυχή μας τήν τρέφουν μέ τά **ἀθάνατα λόγια τοῦ Εὐαγγελίου!**

* Σέ ὥρες δύσκολες τή **συμβουλή** τοῦ ἱερέα ζητοῦμε, γιατί εἶναι ἀνάμεσά μας **ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ!**

Νά, παιδιά, γιατί ἀξίζει νά σεβόμαστε καί νά τιμοῦμε τόν ἱερέα τοῦ Θεοῦ!

Καί **πῶς δείχνουμε τόν σεβασμό μας;**

- Μπροστά του σηκωνόμαστε ὄρθιοι καί στεκόμαστε μέ εὐλάβεια.

- Ὅταν τόν συναντοῦμε, τόν χαιρετοῦμε πάντοτε.

- Φιλοῦμε τό χέρι του καί ζητοῦμε τήν εὐχή του.

Δυστυχῶς, εἶναι καί κάποιοι πού ἐπιπόλαια μιλοῦν γιά τούς ἱερεῖς. Βιάζονται νά τούς κατηγορήσουν γιά λάθη. Δέν ἀποκλείεται ὡς ἄνθρωποι καί οἱ ἱερεῖς νά κάνουν κάποια σφάλματα. Νά ξέρετε ὅμως, παιδιά, ὅτι ἡ ἱεροκατηγορία, δηλαδή τό νά κατηγοροῦμε τούς ἱερεῖς, εἶναι πολύ μεγάλη ἁμαρτία. Κανέναν ἄνθρωπο δέν πρέπει νά κατηγοροῦμε. Πολύ περισσότερο τόν ἱερέα, πού εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ καί τόσα τοῦ χρωστοῦμε!

**Τόν ἱερέα τοῦ Θεοῦ σέβομαι καί τιμῶ,
γιατί αὐτός ὑπηρετεῖ τόν ἴδιο τόν Χριστό!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Εἰκόνα ἀγίου Πολυκάρπου.*
2. *Ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.*
3. *Προβολή.*
4. *Πόσα χρωστοῦμε στόν ἱερέα (φυλλάδιο).*